

Publ:090624

Väsen fortsätter göra stor musik på tre instrument.

FOTO: Hans E Ericson

Högsta betyg för jubileumsalbum

FOLKMUSIK. Som lyssnare får man känslan av att valet av låtmaterial blir av alltmer underordnad betydelse. Det bärande är Väsens kongeniala samspel, där alla tre instrumenten har likvärdig betydelse, skriver Ulf Gustavsson.

RECENSION

Uppländska folkmusiktrion Väsen 20-årsjubilerar med en ny cd som visar den musikaliska styrkan och bredden hos en grupp som fört ut nyckelharpstraditionen i olika delar av världen, USA och Japan inte minst.

Den nya cd:n blandar egenskrivet material med låtar av Viksta-Lasse och Byss-Calle, som för att påminna om Väsens rötter. Men samtidigt som trion har ena benet i den uppländska myllan överskrider man genregränser och färgar även de uppländska låtarna på sitt speciella sätt.

Som lyssnare får man känslan av att valet av låtmaterial blir av alltmer underordnad betydelse. Det bärande är Väsens kongeniala samspel, där alla tre instrumenten har likvärdig betydelse. Här finns spår av bl a irländsk och keltisk tradition och balkanmusik. Och jämsides med det uppländska spelmansdrivet har trion utvecklat alltmer introspektiva, lyriska sidor. Emellanåt får spelet en transcenderande, ja mystisk kvalitet, som när melodislingorna upprepas och varieras i Tunggus och Lintas, eller i Garageschottis och Mördar Kajsas polska där Roger Tallroths synkopierade driv på gitarren gränsar till jazzrytmik.

Väsen fortsätter göra stor musik på tre instrument (och ibland fyra, när slagverkaren André Ferrari är med). I USA vill folkmusikentusiaster uppkalla en gata efter gruppen, i en stad i delstaten Indiana - därav namnet på den nya cd:n!

Av: Ulf Gustavsson kulturnyheter@unt.se
